

Na današnji dan 1999. hrvatskim nacionalnim parkom proglašen je Sjeverni Velebit i to zbog raznolikosti krških fenomena, bogatstva živog svijeta i iznimnih prirodnih ljepota na relativno malom prostoru.

Površina ovog nacionalnog parka iznosi oko 100 kilometara kvadratnih, a unutar njega nalazi se strogi rezervat Hajdučki i Rožanski kukovi. Na tom području je do sada otkriveno više od 150 jama, od kojih je najpoznatija Lukina jama, jedna od najdubljih u svijetu uopće. U sklopu parka nalaze se i botanički rezervat "Visibaba" u kojem je najveće nalazište endemične hrvatske sibireje, te botanički rezervat Zavižan-Balinovac-Velika kosa. Unutar rezervata nalazi se i poznati Velebitski botanički vrt, kojega je osnovao prof. Fran Kušan još 1967.

Nacionalni park Sjeverni Velebit ispresijecan je brojnim planinarskim stazama, od kojih je najpoznatija Premužićeva staza, nazvana po graditelju Anti Premužiću koji ju je projektirao još davne 1930. Staza prolazi kroz najljepše i najzanimljivije dijelove sjevernog Velebita. S planinskih vrhunaca pruža se pak prekrasan pogled na Jadransko more i otoke Pag, Rab, Goli, Prvić i Krk, te na ličko zaleđe s kontinentalne strane.

O životinjskim vrstama na području Sjevernog Velebita ima relativno malo podataka.

U parku obitavaju četiri vrste velikih grabežljivaca - mrki medvjed, ris, vuk te divlja mačka. Prije tridesetak godina, na Velebit je ponovno naseljena divokoza, a tu su još i srna, jelen te zec. Na području parka registrirano je i oko 180 vrsta ptica, od kojih se stotinjak stalno gnijezdi na tom prostoru. Simbol sjevernog Velebita je veliki tetrijeb, naša najveća kokoška, kojega u tim krajevima zovu "pivac", pa su čak i neki vrhovi dobili ime po njemu, primjerice Pivčevac.

Jedna od najmnogovrsnijih životinjskih skupina na Velebitu su danji leptiri. Njih se može vidjeti posvuda - po šumama, livadama, stijenama; do sada ih je registrirano oko 115 vrsta, što zasigurno nije konačan broj.